

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. oktober 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1422
Dok.: BRJ40134

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1448 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. august 2010.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1448 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt som REU alm. del – bilag 640 og oplyse, hvilke initiativer ministeren vil tage for at løse problemet.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Socialministeriet og Beskæftigelsesministeriet om en udtalelse.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst følgende:

”Jeg kan oplyse, at forældrene i forhold til det offentlige har ansvar for at forsørge deres børn under 18 år, jf. § 2, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Børn under 18 år kan derfor som hovedregel ikke modtage kontanthjælp.

Der ydes alene kontanthjælp til unge under 18 år, hvor det drejer sig om børn, der forsørges af en person, som har fået tillagt forældremyndigheden (uden forsørgelsespligt), f.eks. en stedfader, et familiemedlem eller andre, uledsagede flygtningebørn og børn, der selv har ansvar for at forsørge et barn eller en ægtefælle.

Hertil kommer, at de grundlæggende betingelser for at modtage kontanthjælp selvfølgelig også skal være opfyldt, det vil bl.a. sige, at personen har været ude for ændringer i sine forhold, der bevirker, at personen ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin forsørgelse, og behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Forældre fritages ikke fra deres forsørgelsespligt efter lov om aktiv socialpolitik på grund af, at deres børn begår alvorlig kriminalitet. Den omstændighed, at Kriminalforsorgen efter det oplyste ikke gør en forsørgelsespligt gældende overfor forældrene under den unges fængselsophold, indebærer ikke, at en ung under 18 år, der flyttes fra et fængsel til en behandlingsinstitution, kan modtage forsørgelse i form af kontanthjælp fra kommunen.”

Socialministeriet har oplyst følgende:

”De kommunale myndigheder overtager forsørgelsespligten fra forældremyndighedsindehaveren for unge anbragt uden for hjemmet, herunder også for unge, som efter aftale med Kriminalforsorgen afsoner en straf på et anbringelsessted efter servicelovens § 66. Dette indebærer, at kommunen må afholde nogle af de udgifter, som normalt påhviler forældrene, herunder f.eks. udbetaling af lommepenge til den unge.

Serviceovens bestemmelser om overtagelse af forsørgelsespligt finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den unge placeres på en af Kriminalforsorgens pensioner som fx Pension Skejby.”

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at udgangspunktet er, at dømte under 18 år, der skal afsone en frihedsstraf, anbringes i en egnet institution uden for fængsel og arresthus, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod sådan anbringelse, jf. § 78, stk. 2, i straf-fuldbyrdsloven.

Når en ung er idømt en frihedsstraf, tager en af Kriminalforsorgens afdelinger derfor hurtigst muligt kontakt til den unges bopælskommune med henblik på at finde et egnet afsoningssted til den unge og herunder eventuelt afklare spørgsmålet om betalingstilsagn fra kommunen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen tager herefter på baggrund af en indstilling fra afdelingen stilling til, hvor den unge skal anbringes.

Hvis det ikke er muligt i samarbejde med kommunen at finde et egnet afsoningssted uden for Kriminalforsorgen, og den unge heller ikke skal afsone straffen på bopælen i elektronisk fodlænke, vil den pågældende typisk blive anbragt på en af Kriminalforsorgens pensioner.

Direktoratet har om forsørgelsesgrundlaget oplyst, at indsatte på Kriminalforsorgens pensioner som udgangspunkt har arbejdsindtægt eller modtager offentlig forsørgelse til underhold i form af f.eks. kontanthjælp, pension, SU eller understøttelse.

Af § 6, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse nr. 372 af 17. maj 2001 om beskæftigelse m.v. af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (beskæftigelsesbekendtgørelsen) fremgår, at pensionen ikke skal udbetale beskæftigelsesvederlag til indsatte, der beskæftiges ved eget arbejde i eller uden for pensionen, ligesom der heller ikke skal betales vederlag til indsatte, der deltager i almindelige praktiske gøremål i institutionen, og som får offentlig ydelse til underhold.

Hvis en indsat på en pension på den anden side hverken har arbejdsindtægt eller modtager offentlig ydelse til underhold, følger det af § 1, stk. 1, og § 6, stk. 1, i beskæftigelsesbekendtgørelsen, at Kriminalforsorgen har pligt til at tilbyde den pågældende beskæftigelse og udbetale et grundbeløb for denne beskæftigelse. Derudover er de pågældende berettiget til et

kostbeløb pr. dag efter reglerne i § 21, stk. 1 og 3, i samme bekendtgørelse.

Det bør derfor ikke forekomme, at der er indsatte på Kriminalforsorgens pensioner, som ikke bliver forsørget på den ene eller den anden måde.